

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ר"ד ע"ב

פרשת מקץ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בכלא ולא יהא לון בסטרא דמסאבא כלום) (תא חזי כד סטרא דא שלטא בעלמא לא אצטריך ליה לבר נש לאתחזאה בשוקא קמיה בגין דיכיל לנזקא ואתייהיב ליה רשותא לחבלא. ותא חזי ביעקב מה כתיב ויאמר יעקב לבניו למה תתראו, דלא בעי לאתחזאה קמיה).

תרגום לעברית

אשריהם הצדיקים שיוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בָּהֶם, שְׁכָתוֹב (הוֹשֵׁעַ יֵד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בָּם. וְכָתוֹב (דְּבָרִים ד') וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. [ר' א' ל' ג' וכתוב (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ה'], שהרי הקדוש ברוך הוא רצה לקדש את ישראל בכל, ולא יהיה להם כלום כצד הטמאה] [בא ראה, כשהצד הזה שולט בעולם, לא צריך לאדם להראות לפניו בשוק, משום שיכול להזיק ונתנה לו רשות להשחית, ובא וראה מה כתוב ביעקב, ויאמר יעקב לבניו למה תתראו, שלא רצה להראות לפניו].

ובגין דא, קודשא בריך הוא אזהר להו לישראל לאתקדשא. (כמה דאת אמר) (ד"א דכתיב), והייתם קדושים כי קדוש אני. מאן אני. דא קודשא בריך הוא, מלכות שמים קדישא. מלכותא אחרא דעובדי עבודת כוכבים ומזלות, אקרי אחר. דכתיב, (שמות לה) כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו.

תרגום לעברית

ומשום זה הקדוש ברוך הוא הזהיר את ישראל להתקדש, שכתוב והייתם קדושים כי קדוש אני. מי זה אני? זה הקדוש ברוך הוא, מלכות השמים הקדושה. המלכות האחרת של עובדי עבודה זרה נקראת אחר, שכתוב (שמות לד) כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו.

טקסט הזוהר

ותא חזי, אני, שלטנו דעלמא דין, ועלמא דאתי, וכלא ביה תליא. אחר, סטרא מסאבא. אחר, סטרא אחרא בסטרא מסאבא, ושולטנו דיליה בהאי עלמא, ולית ליה בעלמא דאתי כלום. ובגין דא מאן דאתדבק בהאי אני, אית ליה חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

ובא ראה, אני - שלטון העולם הזה והעולם הבא, והכל תלוי בו. אחר - צד הטמאה, אחר, צד האחר בצד הטמאה, ושולטנו בעולם הזה, ואין לו כלום בעולם הבא, ומשום זה מי שנדבק באני הזה, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

ומאן דאתדבק בהאי אחר, אתאביד מההוא עלמא, ולית ליה חולקא בעלמא דאתי. ואית ליה חולקא בהאי עלמא, במסאבו. בגין דההוא מלכו אחרא עובדי עבודת כוכבים ומזלות, כמה אינון תריסין גרדינין ממנן ביה, לשלטאה בהאי עלמא.

ומי שגדבק באחר הזה, נאבד מן העולם ההוא ואין לו חלק בעולם הבא. ויש לו חלק בעולם הזה בטמאה, משום שאותה המלכות האחרת, עובדי עבודת כוכבים ומזלות, כמה הם מגנים שומרים ממנים בה לשלט בעולם הזה.

טקסט הזוהר

ובגין כה, אלישע אחר, דנחת ואתדבק בהאי דרגא, אתטריד מההוא עלמא דאתי, ולא אתייהיב ליה רשו למהדר בתיובתא, ואתטריד מההוא עלמא, ועל דא אקרי אחר.

תרגום לעברית

ומשום כה אלישע אחר שירד ונדבק בדרגה הזו, נטרד מן העולם הבא ההוא, ולא נתנה לו רשות לחזר בתשובה ונטרד מן העולם ההוא, ועל כן נקרא אחר.

טקסט הזוהר

ובגין כה בעי בר נש לאתפרשא מכל סטרין, דלא לאסתאבא בההוא סטרא, למזפי בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ועל דא, דא ברכה, ודא קללה. דא שבע, ודא רעב. כלא בהפוכא דא מן דא. והא אוקימנא.

תרגום לעברית

ומשום כה צריך אדם להפריד מכל הצדדים שלא להטמא בצד ההוא, לזכות בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כן זה ברכה וזה קללה, זה שבע וזה רעב. הכל בהפוך זה מזה, והנה בארנו.

טקסט הזוהר

ובגין כה, בההוא זמנא דשנת הרעב, לית ליה לבר נש לאתחזא בשוקא, ולא לאפתחא מבויעיה לאולדא, למיהב בגין לאל אחר, והא אתמר.

ומשום כך, באותו זמן של שנת הרעב, אין לאדם להראות בשוק, ולא לפתח מעינו להוליד בנים לאל אחר, והנה נתבאר.

טקסט הזהיר

זכא איהו בר נש דאסתמר למיהר בארץ קשוט, ולא תדבקא במאריה תדיר. דכתיב, (דברים י) ובו תדבק. (וכתיב, את יי אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק) ובשמו תשבע, ובו תשבע. לא כתיב, אלא ובשמו. מאי תשבע, כמה דאוקימנא, למיהוי מתדבק ברזא דמהימנותא.

תרגום לעברית

אשרי האיש שנשמר לקחת בדרך אמת ולהדבק תמיד ברבונו, שכתוב (דברים י) ובו תדבק [וכתוב את יי אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק] ובשמו תשבע. ובו תשבע לא כתוב, אלא ובשמו. מה זה תשבע? כמו שבארנו, להיות דבק בסוד האמונה.

טקסט הזהיר

שבעה דרגין לעילא עלאין על כלא, רזא דשלימו דמהימנותא. ורזא דשבעה דרגין דלתתא מנייהו, דאינון חבורא חד, וקשורא חד, אלין באלין, למיהוי כלהו חד. ובגין כך כתיב, (מלכים א ח) שבעת ימים ושבעת ימים י"ד יום. וכלא חד, וקשורא חד, ועל דא כתיב ובשמו תשבע, מלעילא ומתתא. זכא איהו (נ"א מאן דזכי לאתדבקא ביה בקודשא בריך הוא כדקא יאות. זכא הוא בעלמא דין ובעלמא דאתי. דקודשא בריך הוא פתח ליה אוצרין טבין קדישין בשעתא דאצטריך לקבלא צלותא כמה דאת אמר). (נ"א ומאן דמייחד אלין באלין, עליה כתיב), (דברים כח) יפתח יי לך את אוצרו הטוב

אֶת הַשָּׁמַיִם, אֵלֶיךָ אוֹצְרִין דְּלֵעִילָא וְתַתָּא. שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים כָּלְהוּ חַד. דְּכַתִּיב,
אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. אוֹצְרוֹ חַד, וְאִיהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם. (זכריה ד) שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת
מוֹצָקוֹת, וְאִינוֹן חַד.

תרגום לעברית

שְׁבַע דְּרָגוֹת לְמַעְלָה עֲלִיוֹנוֹת עַל הַכֹּל, הַסּוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה וְהַסּוּד שֶׁל שְׁבַע דְּרָגוֹת
שְׁלֵמֻטָּה מֵהֶם, שֶׁהֵם חֲבוּר אֶחָד וְקִשָּׁר אֶחָד, אֱלוֹ עִם אֱלוֹ, שְׁכָלָם יִהְיוּ אֶחָד. וּמִשּׁוּם כֵּן
כָּתוּב (מִלְכִּים א ח) שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, וְהַכֹּל אֶחָד וְקִשָּׁר אֶחָד.
וְעַל כֵּן כָּתוּב וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע, מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה. אֲשֶׁרִיו [מִי שְׁזוּכָה לְהַתְדַבֵּק
בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרָאוּי, צָדִיק הוּא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה וּבַעֲוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹתַח
לוֹ אוֹצְרוֹת טוֹבִים קִדּוּשִׁים בַּשַּׁעַת שִׁיצִטְרֵךְ לְקַבֵּלֶת הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר] [וּמִי שֶׁמִּיַּחַד
אֱלוֹ עִם אֱלוֹ, עֲלִיוֹ כְּתוּב] (דְּבָרִים כח) 'פֶּתַח ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. אֱלוֹ
הָאוֹצְרוֹת שְׁלֵמֻטָּה וְלִמְטָה. שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים כָּלָם אֶחָד, שְׁכָתוּב אֶת אוֹצְרוֹ
הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. אוֹצְרוֹ אֶחָד, וְהוּא אֶת הַשָּׁמַיִם. (זכריה ד) שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוֹצָקוֹת,
וְהֵם אֶחָד.

טקסט הזהור

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָווּ אֲזִלִּי בְּאַרְחָא, אֲדַהֲכִי חָמוּ חַד בַּר נָשׁ דִּהְוָה אֲתִי, מִתְּעַטֵּף
בְּעִטּוּפָא דְּמִצְוָה וְכָלִי זַיִּנִין קְטוּרִין תַּחֲוֹתוּי. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, בַּר נָשׁ דִּין, חַד מִתְּרִין אִית
בֵּיהּ. אוֹ זַכָּא שְׁלִים אִיהוּ, אוֹ לְרַמָּא (אֵת) בְּנִי עֲלָמָא אִיהוּ.

תרגום לעברית

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. בֵּינֵתִים רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא מִעֵטֶף בְּעִטּוּף
שֶׁל מִצְוָה וְכָלִי זֵין קְשׁוּרִים תַּחֲתָיו. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הָאִישׁ הַזֶּה, אֶחָד מִן הַשָּׁנִים יֵשׁ בּוֹ -
אוֹ שֶׁהוּא צָדִיק שְׁלֵם, אוֹ שֶׁהוּא בְּשָׁבִיל לְרַמּוֹת אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם.

אמר ליה רבי יוסי, הא חסידי עליונין אמרו, הוי דן לכל בר נש לזכו. הא תנינן, בר נש דנפיק לארחא, יתכון לתלת מלין. לדורון, לקרבא, לצלותא. מנלן מיצקב, דהא לתלת אלין אתכון, וזריז גרמיה לדורון, לקרבא, לצלותא. והאי בר נש, אזיל בארחא איהו. הא ביה עטופא דמצוה, לצלותא. והא ביה כלי זיינין, לקרבא. כיון דתריז אלין אית ביה, תליתאי לא למרדף אבתרה.

תרגום לעברית

אמר לו רבי יוסי, הרי החסידים העליונים אמרו, הוי דן כל אדם לכף זכות. הנה שנינו, אדם שיוצא לדרך, יתכון לשלשה דברים - לדורון, לקרב, ולתפלה. מנלן לנו? מיצקב. שהרי הוא התכון לשלשת אלו, וזריז עצמו לדורון, לקרב ולתפלה. והאיש הזה הוא הולך בדרך, הנה יש בו עטוף של מצוה לתפלה, והנה בו כלי זין לקרב. כיון שיש בו שני אלה, השלישי אין לרדף אחריה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כד קריב לגביהו, יתבו ליה שלם ולא אתיב לון. אמר רבי חייא, הא חד מאינון

תרגום לעברית

כשקרב אליהם, נתנו לו שלום ולא השיב להם. אמר רבי חייא, הנה אחד מאותם השנים שראויים להיות בו - אין בו, שהרי לא תקן עצמו לדורון, ובדורון כלול השלום. אמר רבי יוסי, אולי היה משתדל בתפלתו, או שמרחיש תלמודו כדי שלא ישכח אותו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

